

NSZZ**REGION
BIAŁYSTOK****Solidarność****BIULETYN INFORMACYJNY NR 55 (234) ● 15.10.96**

XVIII ROCZNICA PONTYFIKATU JANA PAWŁA II

18 lat temu nad Kaplicą Sykstyńską pojawił się biały dym. Na schody wyszedł nowo wybrany papież i wierni usłyszeli jego pierwsze słowa: nie lękajcie się.

Czytaj na str. 3

Na spotkanie z Papieżem

W dniach od 7 do 15 listopada br. z regionu białostockiego wyjedzie ok. 16 autokarów z pielgrzymami na spotkanie z Ojcem Świętym.

W dniu 7.11 br. wyjedzie pierwsza grupa pielgrzymów z : Hajnówki, Łap, Zakładów Mięsnych Białystok, Siemiatycz, Dąbrowy Białostockiej i Sokółki. Natomiast w dniu 8.11. br. wyjadą pielgrzymi z Białegostoku, Bielska Podlaskiego i Grajewa.

Trasa: Bratysława(1)– Wiedeń– Wenecja– Florencja–Rzym(3)–Monte Casino–Wenecja–Bratysława(1).

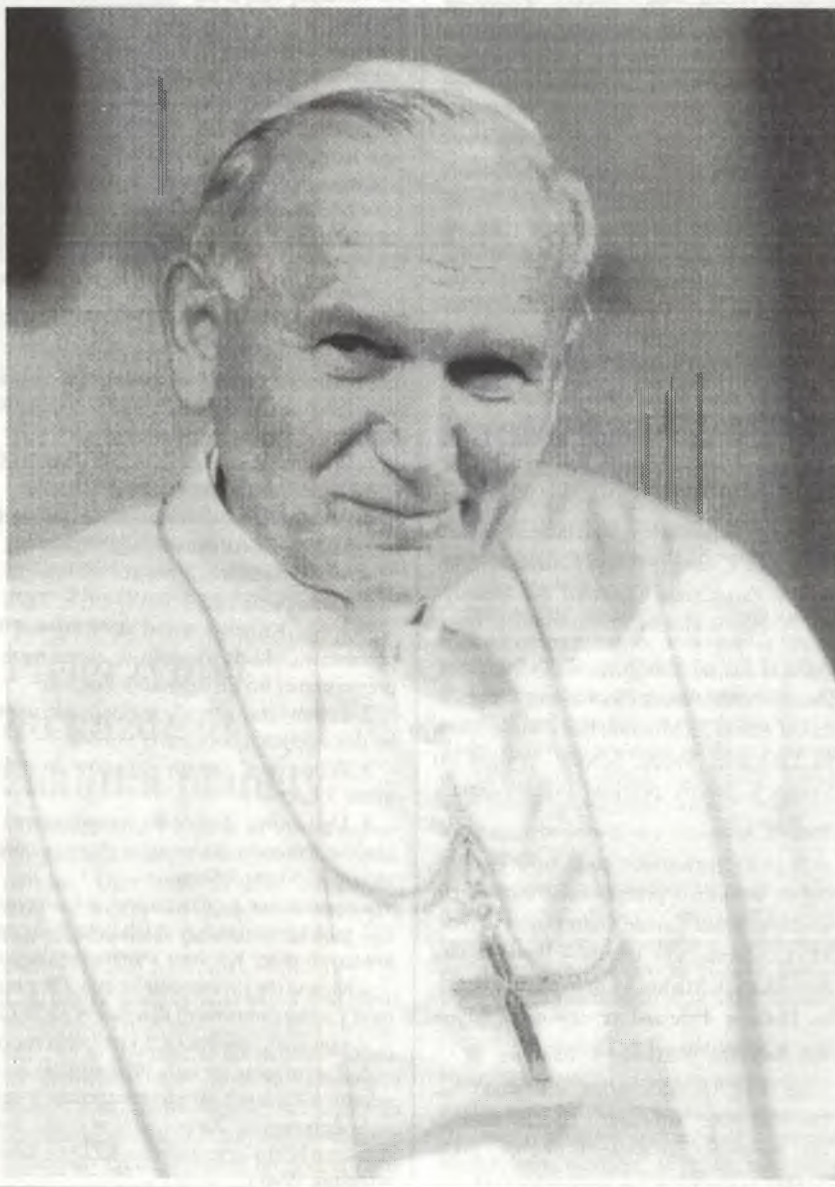
*Szczegółowy program pielgrzymki
na str. 2*

U W A G A

W przypadku rezygnacji z pielgrzymki przez uczestnika Organizator zastrzega sobie prawo potrącenia :

1) 50 proc. wpłaty przy rezygnacji w terminie od 15 do 44 dni przed datą wyjazdu.

2) 80 proc. wpłaty przy rezygnacji w terminie 15 dni i krócej przed datą wyjazdu.

**BIULETYN
INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM**

Program pielgrzymki do Rzymu:

1) 8.11 (piątek): godz. 5.00 wyjazd. Przejazd przez Polskę, przekroczenie granicy w Cieszynie. Przekroczenie granicy Czesko-Słowackiej w Mostach k. Jablunkova. Nocleg w hotelu klasy turystycznej – Bratysława/Tmava.

2) 9.11 (sobota): godz. 7.30 śniadanie. Przejazd do Wiednia. Zwiedzanie stolicy Austrii: Plac Marii Teresy, Parlament, Ratusz, Hofburg, katedra Św. Stefana, Kalenberg. Przekroczenie granicy Austriacko-Włoskiej w Tarvisio. Nocny przejazd przez Alpy Włoskie do Asyżu.

3) 10.11 (niedziela): godz. 12.00 zwiedzanie Asyżu: Kościół Santa Klara, Kościół św. Franciszka, Piazza d.lla Comune, freski Giotta. Przejazd do hotelu Fiuggi Terme w okolicach Rzymu. Nocleg w hotelu.

4) 11.11. (poniedziałek): godz. 7.00 śniadanie. Audiencja u Ojca Świętego na placu św. Piotra. Zwiedzanie Rzymu: Muzea Watykańskie, Bazylika św. Piotra, Katakumby, Kapitol, Koloseum. Wieczne miasto wieczorem – Piazza Navona, Piazza d. Roton-da, Fontanna Trevi. Nocleg w hotelu.

5) 12.11. (wtorek): Śniadanie. Przejazd na Monte Casino – Polski Cmentarz Wojskowy. Zwiedzanie Klasztoru św. Benedykta. Nocleg w Hotelu.

6) 13.11. (środa) godz. 7.30 śniadanie. Dokończenie zwiedzania Rzymu – Bazylika św. Pawła Za Murami, Bazylika św. Jana na Lateranie, Święte Schody. Wyjazd do Florencji. Nocny przejazd przez Apeniny do Wenecji.

7) 14.11. (czwartek): godz. 6.30. Przybycie do Wenecji – przepłynięcie tramwajem wodnym przez Canale Grande na Plac Św. Marka. Zwiedzanie miasta – Ponte Rialto, Bazylika San Marko, Most Westchnień, Pałac Dogów. Przejazd przez Austrię do hotelu w Bratysławie lub Tmavie.

8) 15.11. (piątek) : godz. 7.30 śniadanie. Przejazd przez Słowację i Czechy do Polski. Przybycie do Białegostoku ok. godz. 22.00.

Z PRAC KOMISJI KRAJOWEJ

Decyzja Prezydium KK Nr 165/96 ws. wniosku do Trybunału Konstytucyjnego

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” podejmuje decyzję o wystąpieniu z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie niezgodności znowelizowanej ustawy z dnia 10 maja 1996 r. o zmianie ustawy o zwrocie majątku utraconego przez związki zawodowe i organizacje społeczne w wyniku wprowadzenia stanu wojennego oraz o zmianie ustawy o zwłkach zawodowych (Dz.U. Nr 75, poz. 355) z zapisami konstytucyjnymi.

Decyzja KK Nr 133/96 ws. negocjowania umów prowadzących do stworzenia przedsiębiorstwa ubezpieczeniowego

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” podejmuje decyzję o podpisaniu umowy przedwstępnej z Towarzystwem Ubezpieczeniowym Spółdzielczych KAS Oszczędnościowo-Kredytowych „Benefit” S.A. i Fundacją na rzecz Polskich Związków Kredytowych i rozpoczęciu negocjacji umowy spółki z tymi organizacjami przez następujące osoby:

- Stanisław Alot
- Kazimierz Janiak
- Leszek Jankowski
- Jacek Rybicki

Umowa spółki wprowadzającej w życie program powszechnych ubezpieczeń dla członków NSZZ „Solidarność” będzie zatwierdzona przez Komisję Krajową.

Uchwała KK Nr 547/96 ws. kontroli odprowadzania składek członkowskich

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” – w związku z decyzjami VIII Krajowego Zjazdu Delegatów dotyczącymi utworzenia funduszu eksperckiego i szkoleniowego oraz powszechnymi opiniami delegatów o nieprawidłowościach w przekazywaniu składek przez strukturę Związku – postanawia:

1. Powołać Zespół ds. Kontroli Składek Członkowskich w składzie:
 - Leszek Jankowski – skarbnik KK
 - Mirosław Kasza – członek Prezydium KK
 - Andrzej Kaczmarek
 - Adam Śniezek
 - Stanisław Szwed

Komisja Krajowa wnosi do Krajowej Komisji Rewizyjnej o oddelegowanie swojego przedstawiciela do Zespołu w charakterze obserwatora. Kontrole prowadzone będą przez przynajmniej trzech członków Zespołu.

2. Zobowiązać zarządy regionów do udostępnienia Zespołowi wszystkich informacji i całej dokumentacji dotyczącej składek.

3. Zobowiązać zarządy regionów do wykonywania zaleceń pokontrolnych Zespołu w terminie 3 miesięcy.

4. Upoważnić Zespół do wnioskowania do Komisji krajowej o zastosowanie wobec zarządów regionów, które nie wykonują zaleceń pokontrolnych, następujących sankcji (zgodnie z par. 50 pkt 5 Statutu):

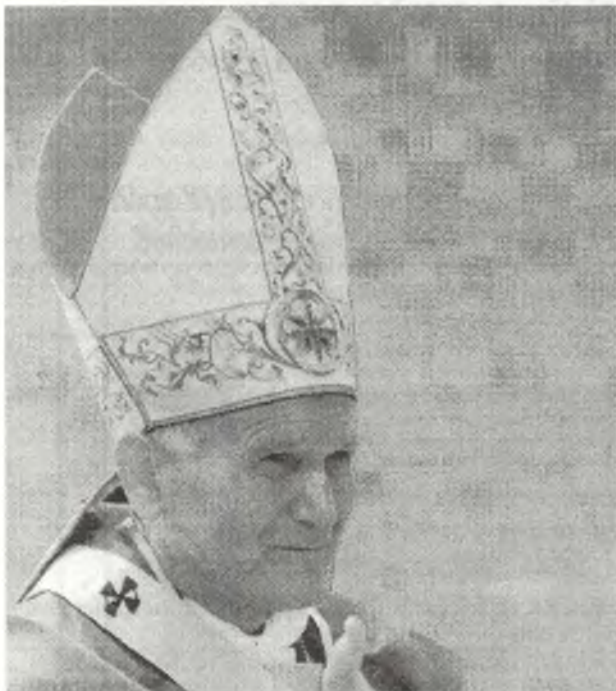
- upomnienie z ogłoszeniem w biuletynie KK,
- zablokowanie wszystkich dotacji dla regionów pochodzących z KK, z instytucji kontrolowanych przez KK oraz z zagranicy za pośrednictwem KK,
- nagana dla przewodniczącego ZR z ogłoszeniem w biuletynie KK, biuletynie regionalnym i powiadomieniem delegatów na WZD regionu,
- wprowadzenie zarządu komisarycznego w regionie.

5. Zobowiązać zarządy regionów do analogicznych działań wobec komisji zakładowych odprowadzających składki niezgodnie z uchwałą finansową KZD.

6. Zobowiązać Zespół, aby w ciągu dwóch miesięcy przedłożył KK projekt uchwały o ustaleniu liczby delegatów na KZD zgodnie z propozycjami uchwały KKR nr 35/96 z dnia 4 września 1996 r.

XVIII ROCZNICA PONTYFIKATU JANA PAWŁA II

PAPIEŻ NIEZŁOMNY

W swoich 74 podróżach odwiedził 118 krajów świata, przejechał ponad milion kilometrów, wydał 12 encyklik, dokonał 276 kanonizacji i 760 beatyfikacji. Był pierwszym papieżem, który przestąpił progi żydowskiej synagogi i pierwszym, który wspólnie się modlił w Asyżu z przedstawicielami wszystkich największych religii świata. Był również pierwszym papieżem do którego strzelano i którego się darzy tak wielką miłością i nie mniejszą nienawiścią.

Z dalekiej krainy

Na wybór kardynała Karola Wojtyły na głowę kościoła katolickiego opinia publiczna (zarówno światowa jak i polska) zareagowała zaskoczeniem. Prasa zachodnia podkreślała odwagę wybierających: zarówno polityczną jak i moralną. Jednomyślnie twierdzono, że przybywający „z dalekiej krainy” papież będzie pasterzem silnym, odważnym, dynamicznym i mocno akcentującym rolę Kościoła. Niemiecki „Der Spiegel” przy umieszczonej na okładce twarzy papieża zamieścił znamieny tytuł: Papież z Polski – wyzwanie dla komunistów.

Swoje pierwsze słowa „NIE LĘKAJCIE SIĘ...” papież skierował do wszystkich wiemych. Jednak największym echem odbiły się one w Polsce, w Czechosłowacji, na Węgrzech, w samym Związku Radzieckim

– wszędzie tam gdzie niepodzielnie rządziło „imperium zła”.

Komuniści po swoim podjęli wyzwanie. Wszystkie media kontrolowane przez nich otrzymały cenzorski rozkaz aby bagatelizować i pomniejszać wybór Polaka na papieża. Wiadomości o nim sytuowano gdzieś w okolicach folkloru i politycznego marginesu. Z jego przemówień skrętnie wybierano fragmenty, które przy odpowiednim wyrwaniu z kontekstu i manipulacji mogłyby ilustrować jakąś wygodną dla komunistów tezę.

17 października ówczesna białostocka „Gazeta Współczesna” wiadomość o wyborze kardynała Wojtyły na papieża zamieściła jako trzecią pod względem ważności. Najważniejsza była informacja o pracach rządu nad szybszym rozwojem chowu bydła i XI Białostockich Dniach Techniki.

Dzień później ówczesni władcy PRL wysłali do papieża depeszę ze zdawkowymi gratulacjami pisząc coś o współpracy papieża z socjalistyczną ojczyzną. Papież współpracę z ojczyzną podjął. Tyle, że nie z socjalistyczną.

Pielgrzymki do każdego zakątka planety

Podróże Jana Pawła II są chyba najbardziej akcentowanym elementem jego pontyfikatu. Określenie „Papież pielgrzym” stało się więcej niż obiegowe. Często sam fakt podróży przesłania cel tych pielgrzymek.

A papież pielgrzymuje po to aby głosić Ewangelię. Po to aby „zło dobrem zwyciężać”. Po to aby nigdzie nie deptano godności człowieka. Ale także przypomina z uporem o odpowiedzialności człowieka za przyszłość, o uludzie fałszywej wolności, o prawie do życia, o prawie do wyznawania wiary, o wierności jej dogmatom.

Papieskie nauki nie są obliczone na poklask. Mówi słowa twarde, każe się zastanawiać, podejmować trudne decyzje.

Odwagą jest powiedzieć, że dobra nigdy nie uda się osiągnąć złem i przemocą w obliczu setek tysięcy biednych, zdesperowanych i uzbrojonych mieszkańców Ameryki Południowej. Odwagą jest również wdać się w generalny konflikt ze zlaicyzowaną prasą i opowiadać się przeciwko aborcji, przeciwko środkom antykoncepcyjnym, przeciwko swobodzie obyczajowej.

W swojej książce „Przekroczyć próg nadziei” papież wzywa do refleksji nad XX wiekiem, wiekiem tak zbrodniczych ideologii jak komunizm i nazizm. Papież stawia je na jednej płaszczyźnie i wskazuje, że obie wywodzą się z tradycji oświeceniowych, z tradycji w której nie ma miejsca dla Boga. Dla Boga chrześcijan, dla Boga mahometan, dla Boga buddystów czy judaistów.

Dla żadnego Boga. I to wszystko głosi nie za zamkniętymi murami Watykanu ale na wielkich stadionach Ameryki i Europy Zachodniej, w afrykańskim buszu, wśród milionów Azjatów, w krajach postkomunistycznych.

Głosi i znajduje coraz szerszy oddźwięk. Jedni przestają się lękać. Inni się właśnie tego boją.

Papież i szakale

Tytuł ten zapożyczyłem z ostatniego „Tygodnika Powszechnego”. Tak zatytułował swój tekst Jerzy Turowicz. Moim zdaniem oddaje on doskonale pewne cechy wrogów papieża.

Dawno już minęły czasy kiedy niejaki Stalin z ironią pytał: Rzymski papież? A kto to? Ile ma dywizji? Potem jednak komuniści przekonali się, że papież ma sporo „dywizji”. I że ich liczba się zwiększa. Na plac Świętego Piotra wysłano zabójcę. Kule nie chybiły. Papież jednak wyzdrowiał. I znowu zaczął powiększać rzesze wiemych. Wyciągnięto wówczas z szakalego arsenału inne środki.

Nieugiętość, niezłomność papieża w wielu kluczowych dla wiary sprawach spowodowała jakże znamienne sarknięcie pierwszej, przepraszam za słowo, „damy” polskich postkomunistów: *przecież to stary człowiek...*

W związku z ostatnim pobytom Jana Pawła II w szpitalu i operacją usunięcia wzrostka robaczkowego większość prasy zachodniej (i polskiej) spekulowała z nieomal nieukrywaną nadzieją, że papież ma nowo-

Dokończenia na następnej stronie

twór. ze jego stan zdrowia jest ciężki, że to stary człowiek i powinien abdykować. Jakże po szakalemu czekano na kres tak nielubianego, tak niewygodnego pontyfikatu.

Jego wyjście ze szpitala, szybki powrót do zdrowia, pozytywne rokowania lekarzy nie wszędzie wywołały radość.

Przeglądając prasę, słuchając innych mediów widzi się gdzie niedzie materiały o osiemnastej rocznicy pontyfikatu, o zbliżającej się pięćdziesiątej rocznicy Jego kapłaństwa, o szczęśliwym zakończeniu operacji. Ale podobnie jak przed osiemnastu laty nie są to materiały najważniejsze. Ważniejsze jest dziecko Madonny, koncert Jacksona, manifestacja pederastów w Berlinie, itp. itd.

I nieważne czy to jest prasa białostocka czy zachodnioeuropejska. I tu i tam sztanca jest jedna.

Nie lękajcie się...

Jednak pierwsze słowa papieża wypowiedziane przed osiemnastu laty odniosły skutek. Tych, którzy się nie lękają jest coraz więcej. Coraz odważniej głoszą Ewangelię. Mają coraz więcej sojuszników. Czasami sojuszników wręcz nieoczekiwanych. Na zakończenie chciałbym zacytować słowa Bernarda – Henri Levy,ego:

– Czuję obrzydzenie wobec tego baletu szakali wokół osoby Papieża. Prawdziwa tożsamość Papieża polega na tym, że nie jest on głową państwa jak inni, zwyczajną głową państwa. Nie wolno pomijać faktu, że jest następcą Piotra, że posiada duchowe powołanie, że stanowi jedno z Kościołem. (...) Winniśmy dziękować Papieżowi za to, że jest. On jest jednym z najbardziej wolnych ludzi współczesnej Europy. Jemu zawdzięczamy część naszej odzyskanej wolności.(...) Dlaczego tyle nienawiści? W Jego osobie nienawidzi się przede wszystkim idei transcendencji, idei która stała się dziś nie do zniesienia.(...) Papież w swoich wystąpieniach przypomina o tym co jest niedozwolone i niedopuszczalne. Ale nasza epoka nie chce o tym słyszeć.

Bernard – Henri Levy jest francuskim filozofem. Zawsze podkreśla, że jest Żydem i ateistą.

Może także dlatego trudno przecenić wagę jego słów o Janie Pawle II.

EDMUND BUREL

(tekst ten ukazał się w „Gazecie Współczesnej”

Z PRAC

KOMISJI KRAJOWEJ

Uchwała KK Nr 549/96 ws. zmiany budżetu KK na 1996 r.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wprowadza następujące zmiany w budżecie KK na 1996 r.

1. Zmniejsza się wartość pozycji rezerwa budżetowa z 129.612 zł na 111.612 zł,
2. Wprowadza się w grupie pozycji budżetowych Fundusze doraźne nową pozycję **Wydatki na przygotowanie kampanii wyborczej do Parlamentu RP** w wysokości 5.000 zł, za realizację której odpowiedzialny jest Marian Krzaklewski,
3. Zwiększa się wartość pozycji Radio w grupie pozycji budżetowych **Informacja** o 2.000 zł do 15.000 zł.

W związku z powyższymi zmianami korekcie ulegają następujące dane zawarte w budżecie KK na 1996 r.:

- 1) Pozycja **Fundusze doraźne** ulega zwiększeniu do 393.000 zł.
- 2) Pozycja **Informacja** ulega zwiększeniu do 255.000 zł.
- 3) Pozycja **Fundusze celowe** ulega zwiększeniu do 5.650.554 zł.
- 4) Pozycja **Wydatki** ulega zwiększeniu do 8.190.054 zł.

Zobowiązuje się prezydium KK do podania w jednolitej postaci budżetu KK na 1996 r. po wprowadzeniu powyższych zmian.

Uchwała KK Nr 550/96 ws. składki członkowskiej na Akcję Wyborczą Solidarność

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia wpłacić składkę członkowską na Akcję Wyborczą Solidarność w wysokości 2.500 zł na rachunek bankowy tejże AWS po uzyskaniu przez nią osobowości prawnej i założeniu powyższego rachunku bankowego.

Ponadto upoważnia się przedstawiciele Związku w Radzie Krajowej i Zespole Koordynacyjnym AWS do poczynienia łącznych zobowiązań finansowych Komisji Krajowej na rzecz AWS do kwoty przewidzianej w budżecie KK na 1996 r.

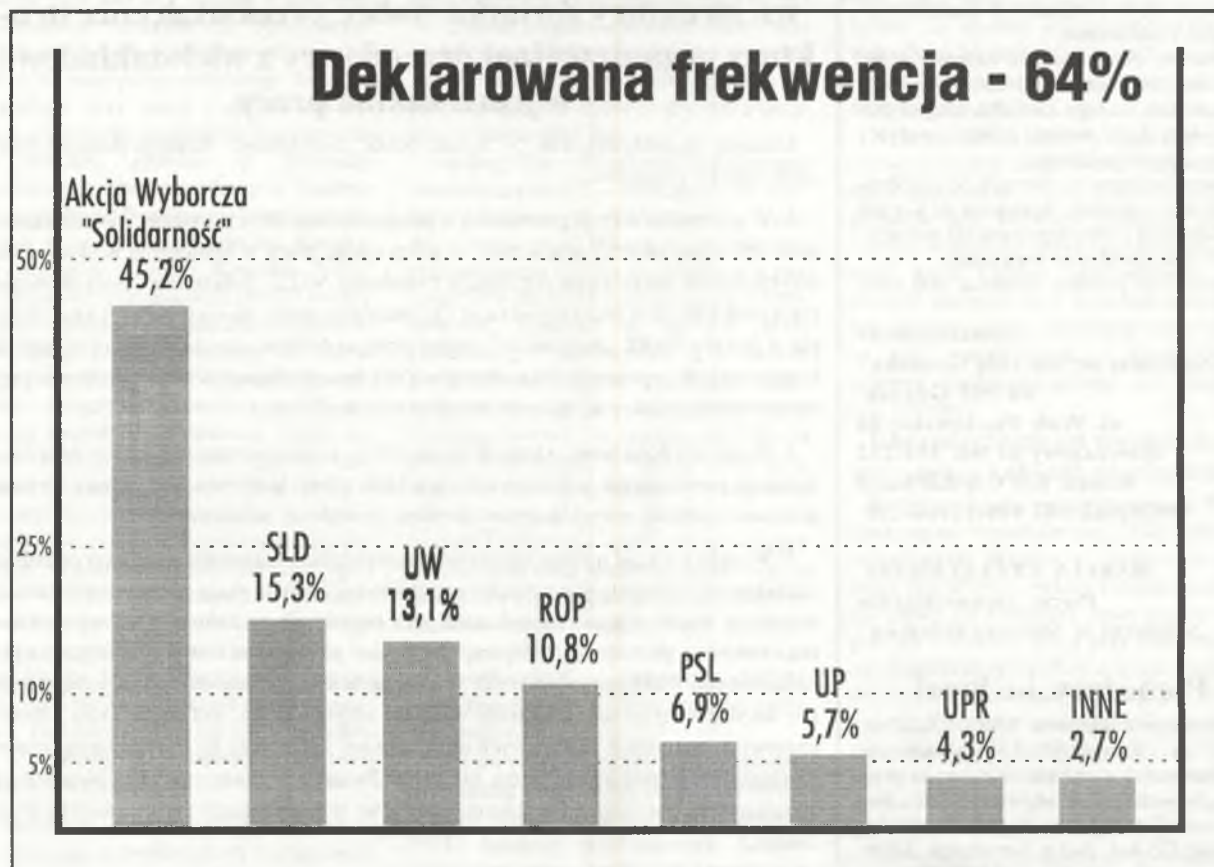
Uchwała KK Nr 554/96 ws. członków Rady Krajowej AWS

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” desygnuje do Krajowej Akcji Wyborczej Solidarność następujących członków:

- Marian Krzaklewski
- Jacek Rybicki
- Janusz Tomaszewski
- Andrzej Szkaradek
- Marek Kempski
- Maciej Jankowski
- Tomasz Wójcik
- Maciej Tyra

Najlepsze akcje ma AKCJA

Sondaż przeprowadzony w woj. gdańskim na zlecenie
"Gazety Morskiej" (Oddział "Gazety Wyborczej")

Akcja Wyborcza „Solidarność” cieszy się w województwie gdańskim poparciem 41,2 proc. Taki jest wynik sondażu zamówionego przez „Gazetę Morską” (regionalne wydanie „Gazety Wyborczej”).

Pracownia realizacji Badań Socjologicznych Uniwersytetu Gdańskiego przeprowadziła w dniach 24–27 września br. w województwie gdańskim na reprezentatywnej próbie 1002 osób sondaż dotyczący preferencji przedwyborczych.

Według przeprowadzonego na zlecenie „Gazety Morskiej” sondażu, największą popularnością w regionie cieszy się Akcja Wyborcza „Solidarność” z 41,2 proc. poparcia.

Ten wynik może szokować. Zwłaszcza, że opublikowane kilka dni wcześniej przez „Dziennik Bałtycki” badania Agencji BSR mówiły o 25 proc. poparcia dla Akcji Wyborczej „Solidarność”.

Skąd taka różnica?

– Są dwie metody przeprowadzania takich badań - twierdzi dr Jarosław Załęcki z Pracowni Realizacji Badań Socjologicz-

nych. - Jedna, która posługuje się OBOP i Agencja BSR, nie uwzględnia osób, które deklarują udział w wyborach, ale jeszcze nie są do końca zdecydowane, na jakie ugrupowanie będą głosować. Metoda, którą my się posługujemy, ale także pracownia sopocka, uwzględnia w wynikach niezdecydowanych.

Praktycznie wygląda to tak, że osoba, która nie jest zdecydowana, proszona jest o wymienienie dwóch preferowanych ugrupowań. Oba ugrupowaniom dopisuje się wówczas po połowie głosu.

– Uzyskane wyniki dotyczą tylko województwa gdańskiego i nie należy ich generalizować na cały kraj - zastrzega Jarosław Załęcki. - Wyniki uzyskane w ostatnich wyborach parlamentarnych dowodzą jednak, że preferencje polityczne elektoratu województwa gdańskiego nie pokrywają się z preferencjami elektoratu w całym kraju.

W dalszej kolejności ugrupowania otrzymały następujące poparcie:

SLD-15,3 proc., UW-13,1 proc., ROP-10,8 proc., PSL-6,9 proc., UP-5,7 proc., UPR-4,3 proc., inne-2,7 proc.

Według naszego sondażu, w tej chwili w województwie gdańskim udział w wyborach deklaruje 64 proc. uprawnionych do głosowania.

Kto na kogo?

Elektorat Akcji Wyborczej „Solidarność” to w równej mierze mężczyźni i kobiety. W podobny sposób reprezentowane są także grupy wiekowe. Wykształcenie nie wyróżnia wyborców Akcji. Trochę mniej jest osób z wykształceniem wyższym.

Elektorat SLD to w równej mierze kobiety i mężczyźni. Wyborcy reprezentują w podobnym odsetku wszystkie grupy wiekowe i pod względem wykształcenia.

W elektoracie UW przeważają kobiety nad mężczyznami. Wyborcy Unii to przeważnie ludzie młodzi i lepiej wykształceni.

Na ROP bardziej chcą głosować mężczyźni niż kobiety. Najwięcej jest wyborców młodych i w średnim wieku.

Na podst. „GM” opr. (mim)

Apel do członków i władz NSZZ „Solidarność”

Zarząd Stowarzyszenia „Solidarni ze Stoczną Gdańską” zwraca się do członków i władz Związku wszystkich szczebli o czynne wsparcie działań Stowarzyszenia.

Okazmy naszą solidarność z tymi, którzy odwagą się być solidarni w czasach zniewolenia i zakłamania.

Jesteśmy przekonani, że możemy ocalić od zniszczenia nasze wspólne dobro, miejsce narodzin naszego Związku, miejsce pracy tysięcy ludzi wobec, których wszyscy mamy dług wdzięczności.

Zainteresowanych i chętnych do współpracy prosimy o kontakt. Apelujemy do Komisji Zakładowych o przystępowanie do stowarzyszenia jako członkowie wspierający.

Deklaracje prosimy kierować pod adresem:

**Stowarzyszenie
„Solidarni ze Stoczną Gdańską”
80-855 Gdańsk
ul. Wały Piastowskie 24
tymczasowy nr tel: 384-232
Konto: GE Capital Bank
O/Gdańsk 647 999-11966-200**

MARIAN KRZAKLEWSKI
*Prezes Stowarzyszenia
„Solidarni ze Stoczną Gdańską”*

Pomóżmy Jackowi

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Zespole Szkół Mechanicznych w Białymstoku zwraca się z gorącą prośbą do Komisji Zakładowych NSZZ „Solidarność” o wsparcie finansowe członka naszej KZ kol. Jacka Sierockiego, który wraz z rodziną uległ w dn. 18.07.1996 r. w Augustowie wypadkowi (na przechodzącym chodnikiem wjechał samochód marki ŻUK), w wyniku którego śmierć na miejscu poniosła córka Monika, a żona i kol. Sierocki ulegli groźnym i poważnym obrażeniom ciała.

W chwili obecnej po wyjściu ze szpitala potrzebne są im duże środki finansowe na dalsze leczenie. Żona kol. Sierockiego w wyniku wypadku utraciła oko, przeszła operację czaszki, twarz ma zniekształconą z licznymi bliznami, kol. Jacek Sierocki po licznych obrażeniach wewnętrznych i złamaniu prawej ręki w stawie łokciowym (w chwili obecnej ma ją bezwładną) wymaga kilkuletniej rehabilitacji.

Leczenie ww. skutków wypadku jest bardzo kosztowne, a pensje nauczycielskie (żona też nauczycielka) w wysokości ok. 650 zł. są na to niewystarczające.

W imię solidarności związkowej prosimy o wsparcie finansowe naszego kolegi.

Wpłaty prosimy kierować na konto:

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” przy Zespole Szkół Mechanicznych w Białymstoku

PKO BP II/O Białystok 5526-84505-132 z dopiskiem JACEK

Z PRAC KOMISJI KRAJOWEJ

Uchwała KK Nr 555/96

ws. struktury Związku wobec przekształcenia struktury organizacyjnej pracodawcy z wielozakładowej w jeden zakład pracy

Działając na podstawie Par. 51 Statutu NSZZ „Solidarność” Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” postanawia:

1. W przypadku decyzji pracodawcy o przekształceniu dotychczasowej wielozakładowej struktury organizacyjnej pracodawcy w jeden zakład pracy w rozumieniu Kodeksu Pracy dotychczasowe samodzielne organizacje związkowe NSZZ „Solidarność” mają obowiązek przekształcenia się w jedną organizację. Organizacje te mogą stanowić zgodnie z par. 8 ust. 1 pkt 4 Statutu NSZZ „Solidarność” organizacje wydzielone (oddziałowe) oraz posiadać kompetencje do reprezentowania członków Związku zatrudnionych w danej jednostce organizacyjnej pracodawcy wobec przedstawicielstwa pracodawcy.

2. W sprawie połączenia, o którym mowa wyżej, zainteresowane organizacje związkowe zawierają porozumienie, w którym wskazują która z dotychczasowych organizacji utrzymuje status organizacji zakładowej oraz określają jej strukturę wewnętrzną.

3. Właściwy zarząd regionu ma obowiązek wykreślić z regionalnego rejestru organizacji zakładowych wszystkie organizacje z wyjątkiem tej, która na mocy porozumienia zainteresowanych organizacji została wskazana jako organizacja zakładowa w nowej strukturze organizacyjnej pracodawcy. W przypadku braku porozumienia pomiędzy organizacjami związkowymi, o których mowa w pkt. 1, a organizacje te są zarejestrowane w jednym regionie, decyzję w tej sprawie podejmuje właściwy zarząd regionu, wskazując, która z dotychczasowych organizacji zakładowych utrzymuje ten status. przy tej decyzji zarząd regionu powinien wziąć pod uwagę liczbę członków Związku w poszczególnych organizacjach związkowych, a w przypadku zbliżonej wielkości tych organizacji miejsce siedziby pracodawcy.

4. W przypadku braku porozumienia pomiędzy organizacjami związkowymi zarejestrowanymi w więcej niż jednym regionie, decyzję w tej sprawie podejmuje zainteresowane zarządy regionów spisując porozumienie. Porozumienie to powinno zawierać m.in.:

a) wskazanie organizacji, która utrzymuje status organizacji zakładowej oraz jej siedziby, przy uwzględnieniu liczby członków Związku w poszczególnych organizacjach związkowych, a w przypadku zbliżonej wielkości tych organizacji miejsce siedziby pracodawcy.

b) warunki i zasady współpracy między regionami przy obsłudze członków Związku tej organizacji związkowej, zatrudnionych na terenie poszczególnych regionów oraz koordynacji działań organizacji zakładowej i jej wewnętrznych struktur.

5. W przypadku braku porozumienia pomiędzy organizacjami związkowymi zarejestrowanymi w więcej niż jednym regionie oraz braku porozumienia pomiędzy zarządami regionów, o którym mowa w pkt. 4, decyzję w tej sprawie podejmuje Prezydium KK NSZZ „Solidarność”, wskazując, która z dotychczasowych organizacji zakładowych utrzymuje ten status oraz region, w którym jest ona zarejestrowana, biorąc pod uwagę liczbę członków Związku w poszczególnych organizacjach związkowych, a w przypadku zbliżonej wielkości tych organizacji miejsce siedziby pracodawcy. Pozostałe organizacje zakładowe NSZZ „Solidarność” działające w nowej strukturze organizacyjnej pracodawcy, zostają wykreślone z regionalnych rejestrów.

6. W przypadku połączenia, o którym mowa w pkt 1, członkowie dotychczasowych organizacji zakładowych zachowują członkostwo w NSZZ „Solidarność” i pełnione funkcje w ponadzakładowych strukturach Związku.

Powyższa zasada stanowi wyjątek od zasad określonych w Uchwale KK nr 524/96.

Założenia reformy ubezpieczeń społecznych wg NSZZ „Solidarność”

Koncepcja Związku zakłada wydzielenie z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dwóch odrębnych funduszy ubezpieczeniowych: emerytalno-rentowego oraz wypadków przy pracy i chorób zawodowych, a także przekształcenie finansowanego obecnie głównie z pieniędzy budżetowych, Funduszy Pracy w Fundusz Ubezpieczeń od Bezrobocia. Warto przypomnieć, że w 1995 r. Społeczna Komisja Zdrowia przy Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” przygotowała projekt ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, który został skierowany do Sejmu przez prezydenta Lecha Wałęsę jako prezydencka inicjatywa ustawodawcza. W ten sposób wszystkie podstawowe ryzyka społeczne: starość, inwalidztwo, choroba, bezrobocie, a także wypadki przy pracy i choroby zawodowe zostałyby w wersji związkowej objęte ubezpieczeniem społecznym, na które składałyby się cztery programy ubezpieczeniowe. Zakres przedmiotowy ubezpieczenia społecznego, a także w pewnym stopniu rozwiązania instytucjonalne byłoby zbliżone do systemu ubezpieczeniowego z okresu międzywojennego. Podobieństwo to nie jest przypadkowe i wskazuje na korzenie związkowej koncepcji reformy.

Propozycje związkowe odnośnie ubezpieczenia poszczególnych ryzyk społecznych przedstawiają się w sposób następujący.

Ubezpieczenia emerytalno-rentowe

Pierwszym filarem ubezpieczenia emerytalno-rentowego byłoby powszechne i obowiązkowe ubezpieczenie finansowane na zasadzie repartycji. Projekt przewiduje utworzenie Funduszu Emerytalno-Rentowego o zdefiniowanej składce, opłacanej w połowie przez pracodawcę i pracownika, której poziom w okresie przejściowym 10-15 lat stopniowo by malał, aż do osiągnięcia docelowego pułapu 20%. Świadczenie emerytalno-rentowe składałoby się z dwóch elementów: socjalnego (o równej dla wszystkich uprawnionych wysokości, która w praktyce wraz z przyjętym górnym pułapem obowiązkowego oskładkowania dochodów przesądzałaby o skali redystrybucji w ramach programu) oraz motywacyjnego, zależnego od stażu pracy i wysokości opłacanych składek. Program utrzymuje tym samym dwuczłonową formułę naliczania świadczeń emerytalno-rentowych wprowadzoną ustawą z 17 października 1991 r. Projekt zakłada też utrzymanie dotychczasowego zróżnicowanego dla ko-

biet i mężczyzn wieku emerytalnego 60 i 65 lat. Zmianie uległaby natomiast waloryzacja świadczeń: z płacowej na mieszaną według „wskaźnika wzrostu ekonomicznego kraju, który uwzględnia zarówno poziom inflacji, jak i realny wzrost płac”.

Na drugi filar – dodatkowe ubezpieczenie emerytalno-rentowe – składałyby się kapitałowe fundusze emerytalne zasilane z części „uwolnionych” składek z ubezpieczenia podstawowego (docelowo składka w wysokości 15% dochodu podlegającego oskładkowaniu, opłacana w połowie przez pracodawcę i pracownika), a w okresie przejściowym także z prywatyzowanego majątku narodowego. Autorzy koncepcji zakładają bowiem, że „trwający od kilku lat proces prywatyzacji w naszym kraju sprawia niepowtarzalną okazję wykorzystania wypracowanych przez społeczeństwo w okresie komunizmu zasobów kapitałowych do zabezpieczenia godziwej egzystencji na starość. Powszechne uwłaszczenie oparte na zasileniu kapitałowym funduszy emerytalnych jest jedynym realnym sposobem na zagospodarowanie części zasobów kapitałowych tkwiących w majątku przedsiębiorstw państwowych”.

W celu przejścia części prywatyzowanego majątku i urealnienia imiennych bonów uwłaszczeniowych utworzonych zostanie 10-12 funduszy powierniczych. Równocześnie powstawać będzie sieć branżowych, zakładowych, zawodowych i regionalnych funduszy emerytalnych, które stopniowo przejmować będą środki funduszy powierniczych i w których obywatele zakładać będą konta indywidualne. Zakłada się jednak utrzymanie grupowego charakteru ubezpieczenia dodatkowego, gdyż jego warunki regulowane będą „Układami zbiorowymi lub w przypadku małych firm – decyzją i zobowiązaniem pracodawcy”, a ponadto ubezpieczenie to musi obejmować wszystkich pracowników danej branży, zakładu lub grupy zawodowej”.

Formy prawne funduszy emerytalnych będą zróżnicowane: fundusze inwestycyjne zamknięte, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, ubezpieczenia grupowe w towarzystwach ubezpieczeń na życie i ewentualnie wydzielone bankowe konta emerytalne. Fundusze emerytalne bez względu na formę prawną byłyby zwolnione z podatków o ile dochody z tytułu obrotu kapitałem przeznaczone byłyby na zwiększenie świadczeń, nie stanowiąc dochodu funduszu. W przypadku funduszy emerytalnych z drugiego filaru pod rygorem utrzymania zwolnień podatkowych obowiązywałby

wiec zakaz dystrybuowania zysku w innej formie niż wypłata świadczeń (opodatkowanych na normalnych zasadach), co zbliżałoby funkcjonowanie tych instytucji do formuły „non-profit”.

Na trzeci filar składałyby się ubezpieczeniowe programy przezroczności indywidualnej o charakterze czysto komercyjnym. W projekcie brak bliższych informacji dotyczących warunków prawnych i organizacyjnych tego rodzaju ubezpieczenia, co pozwala zakładać, że w koncepcji związkowej ubezpieczenia komercyjne odgrywałyby rolę uzupełniającą, a prywatyzacja systemu ubezpieczeniowego nie stanowi celu reformy.

Ubezpieczenie od wypadków przy pracy i chorób zawodowych

Projekt zakłada wyodrębnienie z FUS funduszu od wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Składka, w całości opłacana przez pracodawcę, byłaby zróżnicowana w zależności od warunków pracy w poszczególnych zakładach pracy przy uwzględnieniu wskaźnika ryzyka branżowego (wariant dwustopniowego szacowania ryzyka) bądź nie uwzględnianiu tego wskaźnika (wariant szacowania jednostopniowego). Zakłada się, że ubezpieczenie miałooby charakter motywacyjno-prewencyjny (poprawa warunków pracy w zakładach); ubezpieczyciel byłby jednak zobowiązany do prowadzenia rehabilitacji zdrowotnej i zawodowej. Proponuje się finansowanie programów rehabilitacyjnych ze środków przeznaczanych obecnie na jednorazowe odszkodowania z tytułu trwałego uszczerbku na zdrowiu, które mają charakter odszkodowawczy, a nie ubezpieczeniowy.

Ubezpieczenie na wypadek bezrobocia

Projekt zakłada przekształcenie Funduszu Pracy w Fundusz Ubezpieczenia na wypadek Bezrobocia (FUB). Przyjmuje się, że wymiernym efektem tego przekształcenia będzie zmiana struktury wydatków Funduszu, co jest konieczne, gdyż „w przeciwieństwie do innych krajów, w Polsce zdecydowaną większość środków Funduszu Pracy przeznacza się na pomoc bierną, czyli zasiłki gotówkowe” (s. 26). U podstaw tego przekonania leży założenie, że ubezpieczeniowa formuła sprzyja „wspieraniu intensywnych i krótkotrwałych poszukiwań przez bezrobotnego ponownego zatrudnienia” (s. 28). Z pewnością u podstaw rozwiązania ubezpieczeniowego przewidującego okresowość wypłacania świadczenia musi istnieć założenie o przej-

ściowym charakterze pozostawiania ubezpieczonego bezrobotnym. Istota ubezpieczenia społecznego jako zbiorowej przezorności zabezpieczania dochodów pracowników na wypadek utraty zdolności lub możliwości zarobkowania polega bowiem na gromadzeniu środków w okresie pracy i ich konsumpcji przez cały okres występowania niekorzystnego zdarzenia losowego. Niemniej jednak jest kwestią problematyczną, na ile wprowadzenie ubezpieczenia na wypadek bezrobocia jest w stanie wpłynąć na charakter zjawiska bezrobocia, a tym samym – jak zakładają projektodawcy – zmianę sytuacji, w której „formy finansowego wspierania bezrobotnych... mają charakter zapomogi z pomocy społecznej” (s. 26).

Stanowisko KK Nr 131/96 ws. wysokości stawek podatkowych w 1997 r.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wyraża protest przeciw przyjętemu przez Rząd RP propozycjom stawek podatku dochodowego od osób fizycznych.

Kolejny raz politycy koalicji oszukują społeczeństwo obiecując trzeci rok z rządu obniżenie, a właściwie przywrócenie starych stawek podatku dochodowego.

Według danych rządowych sytuacja gospodarcza kraju polepsza się, a mimo to w 1997 roku będziemy w dalszym ciągu płacić wyższe podatki przy równoczesnym zniesieniu wielu ulg i odrzuceniu propozycji wprowadzenia ulg prorodzinnych. W roku wyborczym rodzi to uzasadnione podejrzenie, że rząd chce zabrać podatnikom większe pieniądze z ich kieszeni po to, by móc je potem rozdawać w ramach kampanii wyborczej.

GAZETA
współczesna

Dociera
wszędzie
i do wszystkich

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGION BIAŁYSTOK

SOLIDARNOŚĆ

Ośrodek Szkoleniowy OLC
Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”
ul. Suraska 1, II piętro, pokój nr 72, tel. 423-246

organizuje kursy

1. Podstawy obsługi komputera PC.

60 godzin lekcyjnych. Cena 160,00 zł.
dla osób bezrobotnych cena 130,00 zł.
dla członków NSZZ „Solidarność” 110,00 zł.

Program kursu:

system operacyjny DOS,
nakładka systemowa Norton Commander,
system Windows,
edytor tekstów AmiPro
arkusz kalkulacyjny Excel.

2. Księgowość komputerowa

135 godzin lekcyjnych. Cena 380,00 zł.
dla osób bezrobotnych cena 350,00 zł.
dla członków NSZZ „Solidarność” 330,00 zł.

ZAPRASZAMY DO KORZYSTANIA Z NASZYCH USŁUG

Inspektorat PZU SA w Białymstoku,
ul. Suraska 3a, tel. 425-081, 422-793.

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 69, 15-093 Białystok, tel. 423-246 w. 16; fax 42-32-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny),
Artur Jan Szczęsny (red. techniczny),
oraz Zespół.

WYDAWCA: Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”